

Leefbaar Nieuws

September 2008

Is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam

IN DIT NUMMER

'HET SCHOUBURGPLEIN MOET BRUISEN' 2

NEEM ROTTERDAMMERS IN SLOOPWIJKEN SERIEUS

2

PAARSE KROKODILLEN AAN DE MAAS 5

6 AANPAK PROBLEEMJONGEREN FAALT

LEEFBAAR VERHEUGD OVER VERTREK KAYA 7

Camera's in de metro

De metro's in Rotterdam worden spoedig uitgerust met camera's. Het in november vorig jaar gelanceerde initiatief van Leefbaar voorman Marco Pastors wordt daarmee snel opgepikt door RET-directeur Pedro Peeters.

Medio 2008 moeten alle metro's voorzien zijn van cameratoezicht. Met behulp van de camera's hoopt de RET crimineel gedrag eerder te constateren en daders te kunnen achterhalen. Een andere reden is dat de meeste reizigers zich veiliger voelen in een omgeving met cameratoezicht. Naast cameratoezicht zullen er binnenkort ook meer conducteurs op de metro's meereizen. Leefbaar pleitte hier al langer voor en onlangs nam de raad een voorstel met deze strekking aan.

Preutsheid slaat toe

Diverse erotische getinte feesten gingen recentelijk niet door. Dit omdat de gemeente Rotterdam het verbodt.

Onlangs besloot zelfs de bekende Kamasutra-beurs niet langer naar de Ahoy te gaan, maar uit te wijken naar de Jaarbeurs in Utrecht. Kamasutra gaf hiervoor als reden dat een flink aantal op de beurs geplande activiteiten niet door mochten gaan van de gemeente Rotterdam.

Leefbaar Rotterdam is tegen een 'Staphorst aan de Maas' en vindt dat erotische feesten moeten kunnen. Leefbaar raadslid Anton Molenaar: "Als de gemeente een prostitutievergunning eist voor seksueel getinte beurzen schieten we te ver door." Leefbaar Rotterdam is voor maximale vrijheid voor de Rotterdammers en tegen een bekrompen overheid.

Molenaar vervolgt: "Naar een parenclub gaan, is bijvoorbeeld niet de manier waarop ik de liefde wil bedrijven, maar dat betekent dus niet dat het maar verboden moet worden. Als er geen overlast is voor omwonenden dan moet zo'n feest gewoon kunnen."

Marianne van den Anker:

Hard met een hart!

Na een zeer succesvol wethouderschap en twee jaar oppositie voeren, verlaat Leefbaar raadslid Marianne van den Anker de Rotterdamse raad. Ze is in die periode van onschatbare waarde geweest voor zowel Leefbaar als de stad Rotterdam. Rotterdam werd veiliger en taboes werden doorbroken.

Als wethouder was Van den Anker verantwoordelijk voor de portefeuilles Veiligheid, Volksgezondheid en Emancipatie. Ze wist deze werelden vaak bij elkaar te brengen, bijvoorbeeld wanneer het ging om meisjesbesnijdenis, eerge-relateerd geweld, vrouwenhandel, vrouwenopvang, loverboys en huiselijk geweld. "Allemaal zaken waar Rotterdam niet goed genoeg in was of te weinig aan deed. Het melden van huiselijk geweld door hulpverleners en huisartsen werd met veel gemor ontvangen, maar is inmiddels een voldongen feit," aldus Van den Anker.

Keileweg

Van den Anker was ook verantwoordelijk voor de sluiting van de tippelzone aan de Keileweg. "Dat leidde toentertijd tot vele protesten, maar 95% van deze vrouwen heeft nu een normaal leven, de overlast is weg uit Delfshaven en van een waterbedeffect is geen sprake geweest." De overlast werd niet alleen in Delfshaven minder. De hele stad werd veiliger. Er kwamen onder andere camera's, preventief fouilleren werd ingevoerd, er kwam een lik-op-stuk-beleid, kortom, de veiligheidsindex schoot omhoog. Ook kwam er een aanpak voor daklozen en verslaafden. Ze werden niet langer als 'zielig' of 'horen nu eenmaal bij een grote stad' gezien. "De overheid stond voor ze klaar, maar ze moesten er zelf ook het een en ander voor terugdoen." De Pauluskerk werd eindelijk gesloten.

Taboes

Onder Van den Ankers emancipatiebeleid kwam er specifiek aandacht voor moslimhomoseksuelen, gedwongen uithuwelijking, maagdenvliezen en andere taboe-onderwerpen. Dergelijke thema's werden bespreekbaar gemaakt of maakten een versnelling door. Het steekt Van den Anker dan ook dat het huidige stadsbestuur niet doorpakt in het doorbreken van de taboes, vooral uit angst voor de eigen achterban.

"Alles wat ik heb gedaan, heb ik gedaan vanuit mijn overtuiging dat veel van de maatschappelijke problemen waar Rotterdam voor staat aangepakt moeten worden met harde hand, duidelijkheid en stevig optreden, maar nooit om de hardheid alleen," zegt Van den Anker.

De aanpak van Marianne:

- Rotterdam werd veiliger
- Meer camera's
- Preventief fouilleren
- Aanpak voor verslaafden
- Keileweg dicht
- Emancipatie (moslim)homoseksuelen
- Taboes doorbroken
- Bedenker Rotterdamcode
- Gestreden tegen 'Kubusbajes'

Marianne van den Anker

"Zero-tolerance klinkt stoer, maar je moet weten waarom je het doet en dat zijn de mensen, de kinderen en de vrouwen van wie ik wil dat ze zich in Rotterdam thuis en veilig voelen en zich beschermd weten door een overheid die hen niet laat zitten. Meehuilen met slachtoffers die geen slachtoffer zijn, daar heb ik nooit voor gekozen. Echte liefde voor de stad en haar inwoners toon je niet door pappen en nathouden, door met iedereen vrienden te willen zijn en door eindeloze compromissen te sluiten waar niemand iets aan heeft, behalve de bobo's die daardoor makkelijk samen biertjes kunnen blijven drinken."

Raadslid

De laatste twee jaar fungeerde Marianne van den Anker als raadslid in de oppositie, waar ze het nieuwe college zeer kritisch volgde. Ze verzette zich onder andere tegen het gebruik van één van de kubuswoningen als opvang voor ex-gedetineerden. Ook schreef ze een eigen integratienota, 'Stad van Goud', omdat een visie van het huidige college uitbleef. Van den Anker: "Ik ben blij dat bewezen is dat de Rotterdamse aanpak werkt. Dat problemen

In 2004 kwam Marianne via een open sollicitatie bij Leefbaar. Dit was een unieke procedure in het politieke bestel. Normaal worden de baantjes onder bevriende partijgenoten verdeeld. Marianne is het bewijs dat je goede bestuurders buiten de politiek kan vinden.

een naam hebben en dat wanneer mensen eenmaal zien dat zij ook onderdeel van de oplossing zijn het redelijk vanzelf gaat. Dan kan er opeens wel informatie worden gedeeld en samen worden gewerkt. Dat binden van mensen die iets willen verbeteren heeft zeer inspirerend gewerkt."

Van den Anker is trots op het geslaagde veiligheidsbeleid en de sluiting van de Keileweg. "En het is goed dat onderwerpen als kindermishandeling, huiselijk geweld enzovoorts een gezicht hebben gekregen en dat we dat niet langer accepteren!"

Van den Anker: "Ik ben dankbaar en blij voor alle steun van de Leefbaren, de ambtenaren en de Rotterdammers die, ook in de moeilijke tijden, klaar stonden om te blijven strijden voor, en te geloven in, de grote omwenteling die pas net of al half op gang is. Het is maar net hoe je er naar kijkt..."

Dagelijks nieuws op:

www.leefbaarrotterdam.nl

'Het Schouwburgplein moet bruisen'

Leefbaar Rotterdam komt met concrete voorstellen voor aantrekkelijker plein

De Rotterdamse gemeenteraad buigt zich binnenkort over het initiatiefvoorstel 'Het Schouwburgplein; laatste kans of vol bouwen' van Leefbaar raadslid Frans van der Hilst. In zijn voorstel bear-gumenteeert Van der Hilst wat er mis is met het plein en hoe een aantal relatief kleine ingrepen het voornamelijk lege plein beduidend aantrekkelijker kunnen maken.

Historie

Tussen 1991 en 1996 werd gewerkt aan het ontwerp en de oplevering van het Schouwburgplein. De architect was Adriaan Geuze, van het bureau 'West 8 urban design & landscape architecture'. In het ontwerp is 'leegte' of ruimtelijkheid als uitgangspunt genomen. Het was de bedoeling om het plein tot een op zichzelf staand onderdeel van de stad te laten uitgroeien voor uiteenlopende gebruikers en gebruiksmogelijkheden. Door het plein zo'n 40 cm boven het maaiveld uit te tillen, zou als het ware een podium voor de stad worden gecreëerd.

Leefbaar Rotterdam is van mening dat het uitgangspunt 'leegte' iets te letterlijk wordt benadrukt in de huidige situatie. Het plein is misschien wel tot een op zichzelf staand onderdeel van de stad uitgegroeid, maar ook tot een losstaand onderdeel, waardoor het plein grotendeels onbenut blijft: een podium voor de stad, waarbij het publiek ontbreekt. "En dat moet anders," volgens Van der Hilst. "We hebben het hier over een plein van 12.250 m² groot, een van de grootste pleinen van Europa op een toplocatie, en toch maakt het Schouwburgplein zijn potentie niet waar. Het plein bruist niet en lijkt zich aan de levendige binnenstad van Rotterdam te onttrekken."

Voorstel

Het was voor Van der Hilst reden om het Schouwburgplein op de politieke agenda te zetten. Hij analyseerde de problemen waar het plein mee te kampen heeft, bekeek waar de kansen liggen en kwam tot een aantal aanbevelingen om het plein meer te laten bruisen. Zo stelde hij voor horecamogelijkheden rond het plein te verbeteren

Het Schouwburgplein; even gezellig en knus als het Rode Plein in Moskou.

en terrassen rond het plein te plaatsen. Daarvoor zouden de barrières rond het plein, zoals het fietspad en de parkeerplaatsen moeten wijken. Ook moeten de problemen wat betreft de gladheid van het plein verholpen worden en zal hangjeugd moeten worden geweerd. Verder zouden de Schouwburg, Pathé en de Doelen meer activiteiten op het plein moeten gaan organiseren en ziet Van der Hilst kansen als het plein betrokken wordt bij het masterplan Lijnbaanhoven en de ontwikkeling van het nieuwe Rotterdam Centraal. Voor de langere termijn moet er een integrale visie uitgewerkt worden, waarin mee moet worden genomen dat er rond het plein een levendige plint moet worden gecreëerd zodra de mogelijkheid zich voordoet. Ook zou het plein als onder-

deel van een groter geheel moeten worden gezien, waarbij logische verbindingen tussen het plein en andere delen van de stad worden gelegd. Volgens Van der Hilst staat Rotterdam op een tweekoppig. "Of er wordt nu actie ondernomen, of de stekker gaat er uit." Hij vindt dat de moedige beslissing moet worden genomen om nieuwe initiatieven mogelijk te maken op de locatie van het plein, als alles bij het oude blijft.

Noodverbanden

Van der Hilst beaamt dat zijn aanbevelingen tegelijkertijd ook noodverbanden zijn. Uit zijn analyse blijkt dat natuurlijke voorwaarden voor een goed functioneren van het Schouwburgplein ontbreken. Het is namelijk geen centraal plein waar

meerdere grote winkelstraten samenkomen en het is ook geen eindpunt van zo'n straat. Het is geen locatie waar grote groepen mensen automatisch op uit komen als zij het centrum van de stad bezoeken. Er is dus geen natuurlijke aanvoer en doorstroming van publiek. Daarnaast ligt het plein ook nog eens ingeklemd tussen de kolossale panden van de bioscoop en de schouwburg. Om het plein aantrekkelijk te maken is het volgens Van der Hilst dan ook noodzakelijk om alle aanbevelingen 'noodverbanden' aan te wenden.

Van der Hilst: "Als deze aanbevelingen niet worden opgevolgd en alles bij het oude blijft, of als deze maatregelen niet het effect sorteren dat we voor ogen hebben, namelijk een plein als ongedwongen ontmoetingsruimte, waar mensen iets moeten kunnen beleven, een plein dat verrast en dat bruist, dan is het wat Leefbaar Rotterdam betreft tijd om afscheid te nemen van het Schouwburgplein."

Download het complete initiatiefvoorstel op www.leefbaarrotterdam.nl

Neem Rotterdammers in sloopwijken serieus

Een column door Marco Pastors

Toen ik net wethouder was, in 2002, werd ik geconfronteerd met de sloop- en nieuwbouwplannen van achterstandswijken in Rotterdam. Pim Fortuyn had tijdens de verkiezingscampagne diverse malen gezegd dat hij meer middenklasse in de stad wilde en moest zich vervolgens verdedigen omdat hij, volgens de PvdA, andere mensen de stad uit wilde jagen. Pim antwoordde dat een middenklasse nodig is voor een vitale samenleving en dat de PvdA juist deze mensen de stad uit had gejaagd. Bovendien zei Pim wel dat hij ervoor zou zorgen dat er voor iedereen wiens woning gesloopt werd, een vervangende woning zou zijn. Ik wilde dat dus even mooi gaan regelen, maar toen vertelden de ambtenaren en corporaties dat die plannen al lang bestonden. Die plannen hadden ze onder mijn voorgangers Kombrink (PvdA) en Meijer (Groen Links) al gemaakt. Ik vond dat maar raar, dat hadden ze dan in de verkiezingscampagne best hardop mogen zeggen in plaats van te insinueren dat dit soort ideeën onmenselijk is. Het was niet de eerste keer dat ik met opportunistische leugens van de PvdA werd geconfronteerd en tot de dag van vandaag gaan ze daar mee door. Aangezien dit gebrek aan integriteit ze 18 zetels heeft opgeleverd, denk ik niet dat ze er binnenkort mee ophouden.

De meeste sloopwoningen zijn best bewoonbaar Eind 2002 verscheen er een studie van het ministerie van VROM naar de kwaliteit van portiekwoningen in Rotterdam-Pendrecht die gesloopt moesten worden. Volgens de Rotterdamse PvdA vanwege de bouwtechnische kwaliteit. Uit die studie bleek echter dat die woningen nog goed waren. Dat verbaasde me niet. Die

woningen zijn na de oorlog gebouwd (voor arbeidersgezinnen) onder het motto: als de Duitsers ooit terugkomen, dan blijven deze woningen mooi overeind. Alles functioneerde nog en van structurele slijtage was geen sprake. Ik heb die studie destijds in de raad ingebracht en gezegd dat die woningen toch weg moesten. Die arbeiderswijken van toen waren werkelooswijken geworden. Gecombineerd met het feit dat die werkeloos veelal allochtoon waren en dus ook (het is niet mijn schuld) culturele achterstanden en hoge criminaliteitscijfers kenden, waren het ghettos aan het worden. Fatsoenlijke mensen (autochtoon en allochtoon) wilden er niet meer gaan wonen of trokken weg; de woningen waren te klein en de buurt was te slecht. Weg dus met een groot deel van die kleine appartementen en ruim baan voor grotere eengezinswoningen; tuintje erbij, schuurtje erin en klaar. Groen Links vroeg zich af waarom we er toch mee door wilden gaan. Ik heb toen gezegd dat er met die woningen niets mis was, maar wel met veel mensen die er inmiddels in waren komen wonen. Hoe durfde ik dat te zeggen? Omdat het de waarheid is. Net zoals het de waarheid is dat dit ook de bedoeling was van de linkse wethouders die mij voor gingen en de wethouders die mij hebben opgevolgd. Tegen bewoners heb ik ook altijd eerlijk gezegd dat er met de meeste woningen op zich niks mis was en dat vonden de bewoners ook. Het klopte namelijk ook met hun beeld: hun woning was klein maar op zich goed, maar met de buurt kon het niet langer zo. Gedwongen verhuizen is vreselijk, maar omdat ze niet langer voor de gek werden gehouden, kregen ze wel iets meer begrip voor de hele operatie.

De sloop- en nieuwbouw moet doorgaan

Inmiddels is de gedachte redelijk geaccepteerd. Er komen middenklasse woningen bij, en er gaan goedkope portiekwoningen weg. Voor iedereen die weg moet, wordt binnen Rotterdam, vaak in de wijk zelf, iets anders gevonden dat bij het inkomen op dat moment past. Meestal wordt het wel duurder, maar het energiegebruik gaat omlaag en er is huursubsidie voor de mensen met lage inkomens. Ook de mensen met de laagste inkomens kunnen het betalen, hoewel ze het wel merken in hun portemonnee. Ik heb veel mensen gesproken die het comfort van het nieuwe huis daar tegen op vinden wegen. Diegenen die het er niet voor over hebben, kunnen altijd nog ergens in een wat oudere portiekwoning terecht die wat goedkoper is. Daar hebben we er helaas nog steeds veel te veel van namelijk. Het effect is natuurlijk dat er elk jaar een beetje minder lage inkomens en een beetje meer middeninkomens in Rotterdam wonen. En dat is wat we willen. Ik ben er van overtuigd dat dit uiteindelijk tot een betere stad met betere mensen leidt. De middenklasse accepteert het vervelende gedrag van sommige wijkgenoten namelijk niet. Dus zolang die middenklasse in die nieuwe woningen gaat wonen, is er kans van slagen.

Sloop- en nieuwbouw alleen is niet genoeg

Voor een leuk Rotterdam is echter meer nodig dan alleen die betere woningen. De achterstandsgroepen moeten ook hun gedrag aanpassen en omdat de hele sloop- en nieuwbouw nog zeker 10 jaar duurt, moet daar niet mee gewacht worden tot de nieuwbouw gereed is. Als dat zou gebeuren dan zegt die middenklasse namelijk tegen Rotterdam: 'wij hebben wel wat anders voor met ons leven dan nog 10 jaar ertussen te zitten'. Dat is niet goed voor de mensen die de problemen veroorzaken en al helemaal niet voor de andere wijkbewoners. Die zitten dan namelijk nog tien jaar in de ellende of vertonen nog tien jaar lang kwalijk gedrag. Daarom heeft Leefbaar net voor de zomer in de raad gevraagd of mijn PvdA-opvolgers Schrijver en Karakus (ja, weer twee) daarvoor wilden gaan zorgen. Zij staan immers achter dit beleid, maar alleen maar

gesubsidieerde fietstochten organiseren en overheidsballonnen oplaten is niet voldoende. Er zijn afspraken nodig over hoe mensen zich in een buurt gedragen en dat moet verder gaan dan groeten of Opzomerbordjes ophangen. Het gaat om geen troep op straat, rustig rijden met je brommer en je auto, kinderen op tijd naar bed, zorgen dat ze hun huiswerk maken, zorgen dat ook meisjes buiten mogen spelen en als ze wat ouder worden ook mogen uitgaan, hulp bij de sportclub van de kinderen, Nederlands spreken en ga zo maar door.

U raadt het wel, of niet, er werd niet naar ons geluisterd. Daaraan kun je zien dat de PvdA niet zoveel van ons geleerd heeft als ze beweren. Ze willen het wel, maar ze durven het niet hardop te zeggen. Hoe kunnen ze dan ooit verwachten dat de mensen om wie het gaat, hun gedrag aanpassen? Leefbaar Rotterdam houdt in ieder geval vol, daar kunt u op rekenen.

Helaas geen gekozen burgemeester...

Op donderdag 24 april jongstleden heeft de meerderheid in de gemeenteraad besloten de volgende burgemeester op regenteske wijze te benoemen. De meerderheid van de Rotterdammers en van de Nederlandse bevolking wil een burgemeestersreferendum, maar de meeste gemeenteraadsleden hadden hier geen boodschap aan. Leefbaar vindt dat de Rotterdamse burgers hun eigen burgemeester moeten kiezen. Het kan overal in de wereld; waarom niet in Rotterdam?

Robert Simons staat pal voor de gekozen burgemeester.

Het traject dat nu gevolgd wordt, is geldverspillend en vooral bedoeld om de indruk te wekken dat Rotterdammers wel degelijk inspraak hebben. Eerst het referendum afstemmen en vervolgens inspraak over een profielschets organiseren, vinden wij schijnheilig en kiezersbedrog. Leefbaar Rotterdam doet hier niet aan mee. Omdat de burgemeester nu in de achterkamertjes benoemd wordt, zullen wij zorgen dat de belangen van de Rotterdammers daar verdedigd worden. Dat dit nu alleen op ondemocratische wijze in een geheime commissie mogelijk is, zien wij als een motie van wantrouwen tegen de Rotterdamse burgers.

Gezien het bovenstaande heeft Leefbaar Rotterdam niet deelgenomen aan diners met het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties, noch aan feestavonden en het lastigvallen van Rotterdammers op straat. Middels een flyeractie hebben wij u, de Rotterdammers, aangeraden om niet mee te doen met deze zogenaamde vorm van inspraak, om teleurstellingen te voorkomen. Uiteindelijk hebben nog geen 1600 Rotterdammers gereageerd via de speciale website en gingen er slechts 60 mensen in debat met raadsleden tijdens de inspraakronden; zo'n 0,03% van de bevolking van deze stad. Wat ons betreft een duidelijk signaal aan de regenten in de gemeenteraad.

Leefbaar inventariseert bouwtranen

Voor veel Rotterdammers is het bouwen of verbouwen van een balkon, veranda, schuurtje, dakkapel of garage een frustrerende, langdurige en dure klus. Burgers lopen op tegen vele regels, een hoge mate van bureaucratie en hoge kosten. Leefbaar Rotterdam wil hier actie tegen ondernemen en heeft onlangs de site 'bouwverkeerd.nl' gelanceerd, waar Rotterdammers hun ervaringen kwijt kunnen.

Door het inventariseren van de problemen waar de Rotterdamse burgers tegenaan lopen, hoopt

Ook bouwtranen?
Droog ze op
www.bouwverkeerd.nl
Reageren kan tot 31 oktober!

Leefbaar huiverig over 'redding Vreewijk'

Onlangs werd de 'Wijkvisie Vreewijk' vastgesteld in de deelraad Feijenoord. Deze wijkvisie zou de bewoners de nodige garanties bieden omtrent de sloop van hun wijk. Leefbaar raadslid Henk Sonneveld is echter huiverig.

Op 29 november van het vorige jaar diende Leefbaar Rotterdam tijdens het stadsvisiedebat een motie in die de bedreigde eengezinswoningen in Vreewijk van de sloop moesten redden. "Helaas stemde de PvdA-fractie toen tegen deze motie, waardoor de bewoners in onzekerheid bleven over hun toekomst en Com.wonen zijn sloopplannen overeind hield," merkt Sonneveld op.

Nu is de wijkvisie vastgesteld in de deelraad. Middels talrijke moties en amendementen zouden daar garanties voor de bewoners zijn veiliggesteld. Duidelijkheid is er echter niet volgens Sonneveld. "In dagblad Trouw stond zelfs dat voor de moties en amendementen eerst toestemming werd gevraagd aan de directrice van Com.wonen, de drijvende kracht achter de sloopplannen."

Sonneveld trachtte daarom zelf middels een nieuw voorstel in de gemeenteraad te voorkomen dat er woningen worden gesloopt voordat nieuw onderzoek van TNO aantoonde dat woningen verder verzakken. Als dit niet het geval is, zou er al helemaal niet gesloopt moeten worden. Ook deze motie behaalde geen meerderheid, waardoor Sonneveld sceptisch blijft over de toekomst van Vreewijk. Leefbaar Rotterdam blijft de situatie kritisch volgen.

Vreewijk, een groene oase op Zuid.

'Vreemde eend' nog altijd onmisbaar!

een column door Marianne van den Anker

In 2002 was Fortuyn onmiskenbaar de grote man die vele mensen weer warm wist te maken voor de politiek. Een stem op Leefbaar betekende dat de kans bestond dat door uw stem iets ging veranderen in uw stad. En dat is gebeurd.

Al die stemmen, die grote massale steun hebben ertoe geleid dat Rotterdam leefbaarder werd. Die tijden komen niet meer terug. Simpelweg omdat we Pim Fortuyn met zijn inspiratie, rake analyses en passie voor de maatschappij niet meer hebben. Niemand kan evenaren wie hij was.

Toch is het recept van Fortuyn te doorgronden. Het gaat simpelweg om de vraag: "Wil je zien wat er om je heen gebeurt?" Als je daartoe bereid bent en als je werkelijk wilt zien hoe mensen in een stad zich voelen, waar ze last van hebben, waar ze behoefte aan hebben, dan is het daarna een zaak van denken, vooruitkijken en handelen. Oplossingen zijn simpel.

De politiek is echter een speelveld waar veel gedoe is over simpele dingen. Het lijkt wel alsof politici beloofd worden voor het moeilijker maken van dingen dan ze zijn. Leefbaar Rotterdam wil daar niet voor worden beloofd. Wij zijn nog steeds een vreemde eend in de politiek, eigenlijk zijn de meeste van ons helemaal niet geboren voor de politiek. Al die mensen die zich inzetten voor Leefbaar Rotterdam delen met elkaar dat ze niet langer aan de zijlijn op feesten, partijen en in de kroeg willen roepen hoe vreselijk de politiek is. Ze staan op en gaan aan de slag. Met vallen en opstaan. Soms vol verbijstering en afschuw. "In welk circus ben ik beland?" Soms vol emotie: "Dit ga ik niet meemaken!" Soms in weezin berustend: "Hier valt niet tegen op te boksen". Maar door de bank genomen zijn we optimistisch en trots en voldaan over waar we mee bezig zijn. Als je een band plakt, rijdt je fiets weer!

Waar we mee worstelen is dat onze politieke tegenstanders ons nog steeds in de hoek proberen te zetten van racisten, engers, intoleranten, populistten, splijtzwammen en erger... Dat gaat de meesten van ons niet in de koude kleren zitten. Het raakt je wanneer je op wilt komen voor de zwakkeren in onze samenleving die niet zelf mogen kiezen hoe ze hun leven willen leiden. Dan te horen krijgen dat je discrimineert en hele groepen mensen in een kwaad daglicht stelt, is wrang, maar maakt ons niet minder strijdbaar. Immers, als niemand voor deze mensen opkomt verandert er niets.

En een uitverkoop van ons land met alles waar voor gestreden en gevochten is, daar doen wij niet aan mee. Wij zijn geen 'outletstore', wij zijn niet van de kortingen, wij doen geen water bij de wijn. Dat maakt ook - maar wie van de huidige politieke partijen gaat dat toegeven? - dat veel van de meningen die wij hebben inmiddels ook door andere politieke partijen, van links tot rechts en recht door zee worden verkondigd. Reden voor ons om er mee op te houden? In principe wel. Leefbaar Rotterdam is ooit opgericht als tijdelijke partij...

Totdat de politiek weer normaal zou functioneren... Dan houden we er graag mee op... Helaas is het nog niet zo ver. Als Fortuyn nu zou leven, zou hij niet meer worden gedemoniseerd. Wat hij zei, zeggen Balkenende, Marijnissen en Wouter Bos hem na. Alleen hebben deze papegaaien dat A zelf niet door, B handelen ze er niet naar en C geven ze er hun eigen draai alsof ze opeens zelf het licht hebben gezien. Ook Wilders en Verdonk hebben nog niet laten zien wat ze voor Rotterdam gaan doen en kunnen gaan betekenen. Alle politieke partijen zijn uitgedaagd om samen met Leefbaar Rotterdam voor een echte stad te kiezen waarin echte mensen centraal staan.

Al die woordenstapels van dit college ten spijt: er gebeurt werkelijk weinig. Met woorden besturen en vrienden zijn met iedereen is niet de motor waarmee Rotterdammers een betere toekomst tegemoet gaan. Het is de hoogste tijd dat simpele dingen weer normaal worden. Het is weer tijd voor actie...

Overvalgolf teistert Rotterdam

De Hoogstraat, IJsselmonde en meest recent Delfshaven; het zijn allemaal gebieden waar het aantal overvallen sterk gestegen is. In 2007 tekende er zich in de zomer al een stijgende lijn af, waar Leefbaar destijds al vragen over stelde.

De onrustbarende trend heeft dit jaar flink doorgezet. In april 2008 lag het aantal vijftig procent hoger dan vorig jaar. Het ontbreekt dit stadsbestuur aan doorzettingsvermogen en creativiteit om deze trend te keren. Sterker, de burgemeester heeft meerdere keren aangegeven dat er niets aan de hand is. Van Schaik: "Maar waarom zijn er dan in zo'n korte periode circa 125 man vastgezet?" De daders zijn opvallend vaak afkomstig uit de groep recent aangeko-

men jongemannen uit het Caraïbisch gebied. Voor jongeren uit bijvoorbeeld de Dominicaanse republiek, fungeren de Antillen slechts als doorgangroute op weg naar Nederland. De Maasstad is ook voor deze groep een aantrekkelijke vestigingsplaats en ondanks (of misschien wel dankzij) alle gesubsidieerde projecten krijgt de gemeente geen grip op deze groep. Hier aangekomen blijkt de bijstand of de criminaliteit in veel gevallen aantrekkelijker dan een betaalde baan.

Uit recente onderzoeken bleek dat er weinig concreets is voortgekomen uit de miljoenenkostende projecten die voor deze doelgroep werden ingesteld. De cijfers aangaande schooluitval, criminaliteit en tienerzwangerschappen

blijven onverminderd hoog. Landelijk wordt gewerkt aan een terugkeerbeleid voor criminele Antilliaanse jongeren, maar alles staat of valt met de uitvoering van dit beleid. In de praktijk blijken veel linkse stadsbesturen, waaronder Rotterdam, niet bijster enthousiast over voorgenomen terugkeermaatregelen. Daarnaast blijken gesubsidieerde Rotterdamse daklozeninstellingen tegenwoordig zelfs aan deze groep onderdak te verlenen. Dit heeft natuurlijk een aanzuigende werking. Hier helpt maar één ding: snoeien in de wildgroei aan gesubsidieerde instanties zonder rendement.

Leefbaar Rotterdam maakt zich al jaren sterk voor een serieuze aanpak van deze groep, door middel van een actief opsporings- en terug-

keerbeleid voor criminelen van niet-Nederlandse afkomst. Overvallers die gepakt worden, blijken meestal al meerdere vergrijpen op hun naam te hebben, maar worden na vrijlating niet goed in de gaten gehouden. Veroordeelde zware criminelen, die niet voor uitzetting in aanmerking komen, zouden door middel van GPS toezicht of meldplicht actiever gevolgd moeten worden.

De vrijheid van 1970 en het gezag uit 1950

een column door Victor Reijkersz

Ik ben een groot voorstander van hardere maatregelen tegen asociale en criminelen. Ik wil hogere straffen en effectievere opsporingsmethoden. Ik steun de roep uit het land om een hardere aanpak!

Maar ik maak me zorgen over politici die voor de vorm, om electorale redenen, meedeinen op de golven van onbehagen. Ik heb het dan over de Ivo Opstelens en Peter van Heemsten. Zij hebben heel goed in de gaten wat goed voor hen is. Zij begrijpen, in tegenstelling tot dommere politici, dondersgoed dat je het volk nooit tegen moet spreken als je lang in de politiek wil blijven.

Types als zij zijn gevaarlijk want het zijn de Opstelens en de Van Heemsten die de roep om harder optreden beleidsmatig invullen en in de praktijk brengen.

De heren doen slechts alsof ze harder optreden willen, ze zijn er niet van overtuigd dat harder optreden criminaliteit en sociaal gedrag verminderd, daarom komen ze vaak met beleidsmatige gedachten aanzetten. Ik zal u een aantal Rotterdamse voorbeelden geven.

Er zijn veel problemen met overlastgevende jeugd. Op het strandje in Nesselande is wegens een vechtpartij met dronken jongeren voorgesteld om een alcoholverbod in te voeren. Wegens hangjeugd worden op diverse plekken in Rotterdam mosquito's opgehangen (zoemapparaten enkel hoorbaar door jeugdigen). Wegens agressieve jeugd in Katendrecht is voorgesteld een nachtklok in te voeren voor twaalfminners. Wegens overlast bij een school is een groene streep getrokken door de wijk om aan te geven hoe ver de kinderen mogen lopen.

Los van het feit dat zulke specifieke micro-maatregelen stervensduur zijn om te controleren (ambtenaren nodig), dat ze een woud aan regelgeving in het leven roepen (meer ambtenaren nodig) en zorgen voor een lappendeken van sublokale wetgeving (nog meer ambtenaren nodig), is er ook nog eens iets fundamenteel mis met dit soort maatregelen. De dronken vechtersbazen zullen hun volgende vechtpartij in een parkje houden i.p.v. op het strand. De overlastgevende jeugd zal een plek zonder mosquito opzoeken om overlast daar voort te zetten. De twaalfminners in Katendrecht zullen overdag, als het geen nacht is,

meer overlast gaan geven. De schoolkinderen met de groene streep zullen na schooltijd, buiten de groene streep, extra vervelend zijn.

Ik maak me zorgen om maatregelen van de Opstelens en Van Heemsten. Dit omdat hun beleid vaak het gedrag van de boosdoeners ongemoeid laat en enkel de plek en tijd waarop ze zich misdragen verandert. Daarnaast zijn het vaak maatregelen die ook de brave burgers en jongeren treffen. Dat vind ik nog wel het ergste. Want de brave burgers mogen opeens niet meer een wijntje drinken op het strand, hebben last van irritant zoemgeluid, mogen 's avonds niet meer op straat en mogen een stomme groene streep niet meer over om een broodje te halen in de lunchpauze.

De rode draad is dat de overlastgevers zelf ongemoeid worden gelaten, maar dat er enkel meer en meer regels en ambtenaren komen! De roep vanuit de bevolking, waar het allemaal mee begon, wordt in de praktijk genegeerd. Wat iedereen wil is dat alles gewoon blijft zoals het is, maar dat als er jongeren of ouderen zijn die de boel verstieren... of dat nou bij de burens is, in het park, of op het strand... met alcohol, met fris of met drugs... 's ochtends, 's avonds... op het werk, op het metrostation, in het winkelcentrum of in de achtertuin is... of wie of waar het ook is... wat iedereen wil is dat er hard wordt ingegrepen. Zo hard dat de boosdoener de volgende keer het niet meer durft en dat zijn vrienden schrikken van het voorbeeld wat gesteld is.

Een echte harde aanpak is dat agenten vriendelijk zwaaien naar brave jeugd. Maar dat ze de etters hard een draai om de oren geven. Uiteraard zonder blijvend trauma toe te brengen.

Als het vergrijp ernstiger is, of de lichte vergrijpen zich herhalen dan moet dader in kwestie een paar weken of maanden noeste fysieke arbeid opdoen op een militaire kostschool op de Veluwe.

Dit zodat normale burgers en jongeren kunnen gaan en staan waar ze willen, dag of nacht, streep of geen streep, zonder irritant mosquito gezoem en met een lekker alcoholisch drankje in de hand!

Het gezag uit de jaren '50 en de vrijheid van de jaren '70. Niet andersom svp.

Nog meer blunderputten?

Dacht u dat we met de Museumgarage wel genoeg ellende met ondergrondse parkeergarages hebben gehad? Niets is minder waar. Ook de bouw van de garage onder het Insulindeplein ligt al meer dan een jaar stil, de kosten zullen stijgen en dan moet er nog begonnen worden aan de ingewikkelde garage onder het Kruisplein.

Begin dit jaar stelde raadslid Henk Sonneveld dan ook vragen over de situatie rond de ondergrondse parkeergarage Insulindeplein. Prompt kwam het college met het voorstel om er nog even een kleine vijf miljoen euro tegenaan te gooien om de bouw te kunnen hervatten. Het zoveelste extra krediet voor een ondergrondse parkeergarage. Sonneveld moest langer wachten op de beantwoording van zijn vragen omtrent de Kruispleingarage. Sonneveld opperde onder andere het voorstel om dergelijke complexe projecten voortaan aan externe partijen over te laten.

Vlak voor de zomer kwam het hoge woord er dan toch nog uit. De gemeente gaat gewoon zelf aan de slag met dit project en vroeg de raad in eerste instantie krediet van tegen de 80 miljoen euro.

Leefbaar Rotterdam heeft vorig jaar, met de andere oppositiepartijen, het vertrouwen in verantwoordelijk wethouder Jeanette Baljeu al opgezegd. Uit niets blijkt dat deze VVD-wethouder haar zaakjes nu wel voor elkaar heeft. Sonneveld houdt zijn hart dan ook vast wat betreft de nieuwbouw van het Centraal Station. "Dat zou nog wel eens een veel groter debacle kunnen worden," aldus Sonneveld. "Naar aanleiding van het Museumgarage-fiasco zou de wethouder maatregelen nemen, maar uiteindelijk is geen van de verantwoordelijke ambtenaren ontslagen. Ook gaat ze weer vrolijk verder met dezelfde aannemer, die ondanks de gemaakte fouten nergens voor aansprakelijk wordt gesteld."

Verbouwing raadshuis Hillegersberg van de baan

Na lang gesteggel zijn de verbouwingsplannen voor het raadshuis aan de C.N.A. Looslaan (deelgemeente Hillegersberg – Schiebroek) nu eindelijk van tafel. Dit is een nederlaag voor het lokale bestuur, onder leiding van Bert Cremers (PvdA), maar een groot succes voor de Leefbaarfractie in Hillegersberg – Schiebroek.

Leefbaar Rotterdam ageerde al langer tegen de plannen, die een te grote inbreuk op de bestaande omgeving zouden maken. Ook de bezwaarschrijftcommissie had al aangegeven dat het bouwplan, in planologisch opzicht, onaanvaardbaar was. Daarnaast zouden er parkeerproblemen rijzen in de directe omgeving en zou het

parkachtige karakter van het perceel ernstig worden aangetast.

De Leefbaarfractie in Hillegersberg heeft meermalen aangegeven dat er genoeg alternatieve locaties te vinden zijn voor een nieuw deelgemeentekantoor, die tot minder problemen leiden en bovendien veel beter bereikbaar zijn voor zowel publiek als de ambtenarij. Nu ziet ook het deelgemeentebestuur in dat de plannen niet realistisch zijn en de te volgen procedures erg omslachtig en tijdrovend zullen worden.

Op aandringen van de Leefbaarfractie blijft het oude raadshuis wel als romantische trouwlocatie fungeren.

Colette Everse

Reageer en discussieer mee op:
www.leefbaarrotterdam.nl

Leefbaar redt huldiging Feyenoord

Op zondag 27 april veroverde Feyenoord in de eigen Kuip de KNVB-beker, na een 2-0 zege op Roda JC. Hierdoor wonnen de Rotterdamers voor het eerst sinds de onmogelijk geachte UEFA Cup winst in 2002 weer een prijs. Het was zelfs de eerste nationale bekerzege sinds 1995. Eindelijk kon er weer eens feest worden gevierd op de Coolsingel!

Het was in maart, na overwinning in de halve finale op NAC (2-0), dan ook schrikken toen er vanuit de gemeente geluiden naar buiten sijpelden dat er bij een eventuele bekerwinst geen huldiging op het bordes van het Stadhuis zou plaatsvinden. Dit was tegen het zere been van raadslid Ronald Buijt, die vond dat een bekerwinst juist groots gevierd diende te worden, zeker gezien de laatste jaren. "Daarnaast heeft een huldiging na de gewonnen UEFA Cup finale in mei 2002 geen doorgang kunnen vinden, na de moord op Pim Fortuyn", aldus Buijt.

Na aandringen van Leefbaar in de Rotterdamse gemeenteraad, en de steun die daarop volgde van de andere politieke partijen, trof burgemeester Opstelten toch de nodige voorbereidingen voor

een huldiging. Echter, wel een dag na de finale en wel om 12.30. Wat Buijt betreft was een huldiging, direct na de finale beter geweest. "De meeste supporters gaan na winst toch naar het centrum. Een dag later moeten vele supporters gewoon weer aan het werk. Degenen die wel komen, zullen wellicht een snipperdag op moeten nemen, als dat op zo'n korte termijn nog mogelijk is." Nu stond Leefbaar Rotterdam helaas alleen. "De hardwerkende Rotterdammers zijn dus weer het dupe van het tuig," betoogde raadslid Dries Mosch tegen het besluit van Opstelten, dat duidelijk ingegeven was door angst voor rellen.

Gelukkig werd het op 28 april toch nog een mooie huldiging voor de kersverse bekerwinnaar. Het was wel eens drukker op de Coolsingel, maar vele duizenden Feyenoord-aanhangers zorgden alsnog voor een fantastische sfeer, zoals dat alleen in Rotterdam kan. En als het aan Leefbaar ligt, was dit de laatste huldiging op zo'n belachelijk tijdstip. Buijt: "Hopelijk stroomt de Coolsingel volgend jaar weer vol, maar dan met alle supporters!"

De Coolsingel eindelijk weer vol!

Paarse Krokodillen aan de Maas

Eén van de zaken waar Leefbaar Rotterdam zich hard voor maakt, is het verminderen van de gemeentelijke bureaucratie en daarmee het verbeteren van de service aan de Rotterdammers. De gemeente Rotterdam is er tenslotte voor de Rotterdammers en niet andersom. Leefbaar Rotterdam stelt de optimale dienstverlening aan de Rotterdammers op verschillende manieren aan de orde: in de gemeenteraad, de raadscommissies en doet zelf ook onderzoek naar wat de Rotterdammers belangrijk vinden of wat in hun ogen beter of anders georganiseerd kan worden.

heid van de verschillende onderdelen van de Rotterdamse overheid. Simons: "Nog steeds teveel mensen worden van het kastje naar de muur gestuurd."

De meldingen zijn verzameld in het rapport 'Paarse krokodillen in Rotterdam'. In dit rapport geeft

Robert Simons ook enkele aanbevelingen mee aan het stadsbestuur over hoe de dienstverlening aan de Rotterdammers verbeterd kan worden. Simons: "Voor iedere organisatie is het van belang om te weten hoe je klanten over je denken. In het geval van de gemeente zijn dit de Rotterdammers. De meldingen zijn dus gratis adviezen, waarmee je je voordeel kan doen." Eén concrete verandering die volgens Simons de dienstverlening direct zou verbeteren, is het veruimen van de openingstijden van de gemeente: "De gemeentelijke loketten zeven dagen per week en 's avonds open. Dan kunnen mensen buiten werktijd altijd bij hun gemeente terecht om zaken te regelen. Laat de gemeente er zijn voor alle hardwerkende Rotterdammers. Biedt hen deze service."

Leefbaar Rotterdam zal er alles aan blijven doen om het huidige PvdA college onder druk te houden, zodat de belastingcenten van de hardwerkende Rotterdammers goed worden besteed of terug gegeven worden aan de Rotterdammers.

Op de website ambtenaarhuisrotterdam.nl konden Rotterdammers tot half januari jl. aangeven welke overheidsdiensten, functies, regels en procedures zij als overbodig beschouwen. Er zijn een kleine honderd meldingen binnen gekomen. Deze zijn op 26 februari jl. door Leefbaar Rotterdam raadslid Robert Simons aan wethouder Baljeu aangeboden.

Behalve meldingen die de overbodigheid van bepaalde diensten aankaarten, zijn er ook opvallend veel meldingen binnen gekomen over het gebrek aan klantvriendelijkheid en deskundig-

Download het rapport van Robert Simons op:
www.leefbaarrotterdam.nl

Bart-Joost van Rij

Leefbaar in Noord pakt aan!

Het politiek bestuur in een deelgemeente moet zich vooral bezighouden met zaken waar ze wat aan kunnen veranderen. Wat heeft het voor zin als de duurbetaalde bestuurders zich met allemaal zaken bezighouden waar ze helemaal niets over te zeggen hebben?

Deze vraag heeft Bart-Joost van Rij, al vaak gesteld in de deelgemeenteraad Noord. Om zelf het goede voorbeeld te geven, organiseert de fractie van Leefbaar Rotterdam met regelmaat bewonersavonden. De problemen en alledaagse ergernissen van bewoners die hieruit naar voren komen, worden vervolgens inzet van raadsragen en voorstellen. Van Rij: "Wij doen niet wat de politiek van ons verwacht, maar wat de kiezer van ons wil. Dat is het motto van de fractie in Noord."

Ambachtsschool en huishoudschool terug

een colum door Ronald Sørensen

In de socialistische waan dat gelijkwaardigheid en gelijkheid dezelfde begrippen zijn, is ons onderwijssysteem vanaf 1968 (invoering Mammoetwet) geteisterd door onderwijsveranderingen die allemaal heel veel geld gekost hebben en extra werk voor onderwijsgeevenden met zich meegebracht hebben, maar geen enkel resultaat hebben opgeleverd. Niet het werken met de handen maar hoofdarbeid moest worden aangeleerd. Iedereen doctorandus!

onderwijsvernieuwers die scholen alsmaar groter willen maken, met meer managers en meer anonimiteit. Kleine scholen, waar iedereen elkaar kent en waar iedereen zich aan vaste regels houdt. Scholen zoals van vóór de invoering van de Mammoetwet. Op die scholen moet dan gewoon weer geleerd worden dat werken met je handen hartstikke fijn en nuttig is. Dat je als lasser direct een baan kunt vinden en goed geld kan verdienen. Leer de jongens en meisjes dat de samenleving zit te springen om mensen die iets met hun handen kunnen.

Ondertussen zitten we met de gebakken peren. Een commissie geleid door een politicus uit de partij (inderdaad die partij) die verantwoordelijk was voor alle ellende heeft de balans opgemaakt. Alle veranderingen zijn tevergeefs geweest, het extra geld is naar het hoger- en middenkader gegaan in plaats van naar salarissen en verkleining van de klassengroottes. De uitgevers van schoolboeken hebben miljarden verdiend en alle pedagogische en didactische medewerkers die onderwijzend personeel hebben gesteund zitten nu in de tuin van hun tweede huis in Frankrijk. Een land waar mensen die met hun handen werken maatschappelijk wel gewaardeerd worden. De gevolgen zijn duidelijk. Het niveau van ons onderwijs, decennia toonaangevend in Europa, is tot een erbarmelijk laag peil gedaald en mensen die met hun handen werken, moeten uit Oost-Europa worden geïmporteerd.

Al tien jaar geleden heeft Pim Fortuyn gepleit voor het terugbrengen van de menselijke maat in het onderwijs. Luister naar de onderwijzer en naar de studenten, was zijn advies. Zij zijn de echte experts, niet die zelfbenoemde

Het is daarom dat Leefbaar Rotterdam al vijf jaar geleden heeft geregeld dat in Rotterdam geen scholen van meer dan 600 leerlingen mogen worden opgericht. Wat ons betreft worden die grote Mammoetscholen ook weer opgesplitst in kleinere, behapbare eenheden, waar alle mensen elkaar kennen, elkaar stimuleren en controleren.

Enkele maanden geleden vermeldde RTV Rijnmond triomfantelijk dat een Tweede Kamerlid de herinvoering van de ambachtsschool wilde. Inderdaad nieuws, omdat het Tweede Kamerlid afkomstig blijkt uit de partij die Fortuyn zo gedemoniseerd heeft, de partij die tegen alle veranderingen in de geest van Pim gestemd heeft.

Laten we dus zelf de handen maar weer uit de mouwen steken, niet luisteren naar de mooie praatjes van de volksverlakkers en zelf, via ons goedgezinde partijen in het parlement, gaan werken aan de herinvoering van de ambachts- en huishoudscholen. Niets mis mee en goed voor ons land!

Een goed voorbeeld van waar een deelgemeente verantwoordelijk voor is, is straatverlichting. Een kleine inventaris leverde in oktober 2007 maar liefst 161 niet werkende straatlantaarns op. Na vragen van Leefbaar is dit aantal gedaald naar 44; "een hele verbetering maar nog steeds niet optimaal," aldus Van Rij. Een ander voorbeeld is het verwijderen van graffiti. Dit is door de deelgemeentefractie herhaaldelijk aan de orde gesteld en na het maken van een reportage werd onder meer de graffiti in de Agniesestraat verwijderd. De reportage legde echter ook het soms gebrek aan functioneren van de Roteb bloot. Hier schort het nogal aan de eigen signalering door de dienst. Een ander probleem is de soms wel erg nauwgezette taakinvulling zo werd de graffiti in de Wateringhestraat, die om de hoek vanuit Agnie-

sestraat doorliep, niet meteen meegenomen. Hier moest dan later weer speciaal voor teruggekomen worden. Niet bepaald pro-actief optreden.

Er zijn ook zaken die door het dagelijks bestuur in Noord consequent niet opgepakt worden. Zo is er de onderhand slepende affaire rondom de busluis in de Noordsingel. Nut en noodzaak van het obstakel waren nooit aangetoond en omwonenden ondervinden er veel last van. Zelfs, door het bestuur ingeschakelde, extern adviesbureaus komen eenduidig tot het oordeel dat het ding weg moet. Twee deelraadsbesluiten en enkele moties later ligt de busluis er nog. Van Rij: "Het motto van het bestuur in deze lijkt te zijn: wij doen wat de politiek wil, niet wat de kiezer van ons verwacht..."

Essalam moskee blijft bron van onrust

Leefbaar wil definitief af van megalomane moskee

Het is de laatste tijd erg onrustig rond de bouw van de Essalam moskee. De verhoudingen tussen de betrokken groepen zijn nu tot het nulpunt gedaald. Onlangs kwam het zelfs tot relletjes en werd een auto vernield. Er werd zelfs gemeld dat er doden zouden kunnen vallen.

De problemen tussen de groepen hebben te maken met de verhoudingen in het moskeebeheer, een moskeeverbod voor een aantal gelovigen, maar komen uiteindelijk voort uit het maar niet af krijgen van de bouw van de nieuwe Essalam moskee. De bouw van de megalomane moskee is nu al jaren aan de gang, maar van een snelle oplevering lijkt geen sprake te zijn. Dit ondanks het gegeven dat het college medio vorig jaar aangaf niet langer bereid te zijn "de afronding van de bouw zijn eigen loop te laten hebben".

De Essalam moskee. "Symbool voor alles wat mis is met integratie in ons land."

In februari dit jaar gaf het college, na schriftelijke vragen van Leefbaar, zelfs klip en klaar aan dat afgesproken is dat de moskee 1 september 2008 opgeleverd zou zijn. Echter, een ieder die een blik werpt over de bouwplaats moet constateren dat dit college zich weer heeft laat piepelen door het moskeebeheer, dat er prat op gaat afspraken niet na te komen. Ronald Sørensen:

"Deze moskee staat inmiddels symbool voor alles wat mis is met de integratie in ons land."

Leefbaar Rotterdam kreeg overigens geen antwoord op vragen omtrent welke stappen er genomen zullen worden, mocht de moskee over een jaar, of over twee jaar nog steeds niet zijn opgeleverd. Het college verwees enkel naar de afgesproken datum van 1 september '08. Leefbaar Rotterdam vraagt zich af of de initiatiefnemers van de bouw niet virtueel failliet zijn en of het überhaupt nog wel reëel is om te verwachten dat de moskee ooit afgebouwd zal worden. Wat Leefbaar betreft worden de falende initiatiefnemers van de bouw onteigend en wordt de opstal voor andere doeleinden gebruikt. "Zuid heeft nu lang genoeg met deze bouwplaats in haar maag gezeten," aldus Sørensen.

Pikant detail:

Een meerderheid binnen de gemeenteraad besloot onlangs een peperdure, ondergrondse parkeergarage aan te leggen, vlak voor de bouwplaats. Wat Leefbaar betreft had een garage op deze locatie best bovengronds gebouwd kunnen worden. Nu worden er miljoenen extra gemeenschapsgeld over de balk gegooid om u een mooi uitzicht op de moskee te bieden en is er een jaarlijks exploitatietekort van maar liefst € 351.464,-, waar u ook voor op mag draaien.

Mosch op de bres voor recreatieoord

Al sinds mensenheugenis hebben vele Rotterdamse families een huisje op recreatieoord Rotterdam aan Zee. Het recreatieoord telt zo'n 800 vakantiehuisjes en wordt uitgebaat door de gemeentelijke dienst Sport & Recreatie. Op enkele uitzonderingen daargelaten verloopt dat al sinds jaar en dag tot ieders tevredenheid.

Om duistere redenen besloot wethouder Lucas Bolsius (CDA) enige jaren geleden echter dat hij het recreatieoord wilde privatiseren. Naar zijn zeggen onder druk van Europese regelgeving. Leefbaar raadslid Dries Mosch vermoedde echter dat vastgoed partijen op de waardevolle grond van het recreatieoord aasden en dat hun lobby de wethouder tot actie had doen overgaan.

De huurders van de huisjes zijn vaak al wat ouder en zijn na vele zomers volledig verknocht aan hun stekkie. Dries Mosch nam het voor hun op en wilde dat alles voor hun zou blijven als het was. Keer op keer zette hij het onderwerp op de agenda's van commissies en gemeenteraad.

Dries Mosch

Mede hierdoor, maar ook door de actiebereidheid van de bewoners van het recreatieoord lukte het de wethouder niet om zijn voorstellen stiltejes door te raad te sluizen.

Uiteindelijk werd op de raadsvergadering van 16 juli jongstleden de PvdA fractie zelfs gedwongen haar tot dan toe stilzwijgende steun voor de privatiseringsplannen van het college in te trekken. Geconfronteerd met het nu gezamenlijke front van PvdA en Leefbaar Rotterdam trok wethouder Bolsius zijn plannen in.

Aanpak probleemjongeren faalt

"Meer welzijnswerk is geen oplossing"

Dit voorjaar presenteerde het college een plan om de toenemende jeugdoverlast een halt toe te roepen. Uit een eerder gehouden enquête bleek dat criminele en overlastgevende jeugd het belangrijkste probleem is dat door dit stadsbestuur diende te worden aangepakt. Het plan van aanpak roept beelden op uit een ver verleden, met jongerenwerkers en clubhuizen. Voor dit programma wordt tot 2012 maar liefst 17 miljoen euro uitgetrokken.

De naam van het collegeplan "Ruimte geven door grenzen te stellen" dekt de lading niet. De ruimte voor jeugd om zich te ontplooiën is er al meer dan voldoende in Rotterdam, maar aan een groep notoire overlastgevers wordt onevenredig veel geld gependend. Het is hoog tijd om hier een grens aan te stellen. Inzetten op accommodaties in de wijk is bij voorbaat kansloos. De hedendaagse jeugd zit niet meer te wachten op buurthuizen en jongerenwerkers. De welzijnsector heeft wat LR betreft haar kansen gehad en zou volgens ons juist een pas op de plaats dienen te maken. Om deze sociale bedrijfstak nu weer met 50 jongerenwerkers uit te breiden, is een volstrekt verkeerd signaal.

Leefbaar vindt dat er te weinig aandacht is voor de rol van de scholen in het plan. Scholen worden summier genoemd en nauwelijks betrokken. Jongeren zonder dagbesteding terugleiden naar school wordt geopperd in het plan. Dit kan alleen onder strenge voorwaarden. Het laat zich raden

dat wanneer dit soort jongeren zomaar tegen hun zin op school geplaatst worden, dit een enorme impact kan hebben op de andere leerlingen en docenten. Een school is de plek waar jeugd gevormd kan worden en bereikbaar is; het is essentieel dat dit een veilige en stabiele omgeving moet zijn. Het plan maakt in het geheel geen melding van het probleem van geweld en bedreiging op school, terwijl we juist hiervan afgelopen jaar enkele schokkende voorbeelden gezien hebben

De criminaliteit onder de jeugd wordt groter, de daders steeds jonger en de delicten steeds ernstiger. Een "fraai" voorbeeld is een 12-jarige overval die recentelijk opgepakt werd. Vooral onder Noord-Afrikaanse en Antilliaanse jeugd is deze verharding merkbaar. Criminaliteit en geweld worden in deze kring vaak als statusverhogend gezien. Beide groepen worden in heel het stuk niet genoemd, terwijl aanpak van de meest overlastgevende groepen juist prioriteit dient te hebben.

Wederom megawinst voor Eneco en Evides

In de recentelijk verschenen jaarrekening van Eneco over 2007 wordt duidelijk dat het nettoresultaat van de onderneming is gestegen van 311 naar 426 miljoen euro. Een groot deel hiervan wordt als dividend uitbetaald aan de gemeente Rotterdam. Als aandeelhouder verdient de gemeente niet alleen flink aan Eneco, maar is zij ook verantwoordelijk voor het beleid dat Eneco voert.

En het beleid dat Eneco voert is verkeerd. De dividenden voor de gemeente Rotterdam lopen op tot bijna 100 miljoen en die kunnen enkel en alleen uitgekeerd worden omdat de Rotterdammers 10% tot 15% meer betalen voor hun stroom

dan dat het kost om die stroom te leveren. Dit loopt in de honderden euro's per jaar per huishouden.

Leefbaar Rotterdam vindt dit een verdeckte belasting en wil dat de dividenden terug aan de burger worden gegeven. Artikel 228 van de gemeentewet verbiedt gemeentes zelfs om winst te maken op de levering van producten. Bij bijvoorbeeld de tarieven voor de afvalstoffenheffing houdt de gemeente zich wel aan dit artikel, maar kennelijk is de geest van de wet plotseling irrelevant als er megawinst gemaakt kan worden. Voor uw drinkwater betaalde u in 2007 zelfs 100% teveel aan Evides. Ook tegen de megawinsten van Evides blijft Leefbaar ageren.

Fonds voor slachtoffers van een overval of beroving

Iedereen die regelmatig een krant openslaat weet het: het aantal overvallen in de regio Rotterdam is sterk gestegen, zie ook het stuk elders in deze krant. Voor kleine zelfstandigen zijn de gevolgen van een overval vaak extra wrang, zij krijgen geen compensatie voor inkomstenderving als gevolg van sluiting.

Een tijdelijke sluiting is vaak noodzakelijk vanwege rechercheonderzoek en, over het algemeen, behoorlijke lichamelijke of geestelijke schade.

Waar de meeste grote bedrijven en ketens wel personele en financiële reserves hebben om met de gevolgen van een overval om te gaan, hebben kleine zelfstandigen dit meestal niet. De gemeente Rotterdam zou daarom in eerste instantie ondernemers voor dergelijke schade moeten compenseren. Leefbaar Rotterdam is normaal gesproken geen voorstander van gemeentebemoedienissen als zaken ook door marktpartijen zoals verzekeraars geregeld kunnen worden. Op dit vlak laat de markt het echter afweten. Het blijkt in de praktijk voor kleine ondernemers praktisch

onbetaalbaar om zich tegen inkomstenderving na een overval te verzekeren. Daarnaast blijken de verzekeraars leeftijdsgrenzen te hanteren waardoor ondernemers ouder dan vijfenvijftig jaar geen verzekering kunnen afsluiten.

Hennie van Schaik

Leefbaar raadslid Hennie van Schaik is van mening dat de gemeente Rotterdam een zorgplicht heeft voor haar inwoners. Het idee is dat kleine ondernemers die voor dergelijke risico's niet verzekerd zijn, de geleden schade vanuit een fonds vergoed krijgen. De gemeente gaat vervolgens de geleden schade op veroordeelde daders verhalen. "Dat de gemeente er niet in slaagt waar burgers te beschermen tegen overvallers is erg genoeg maar laat ze dan in elk geval wel verantwoordelijkheid nemen voor afwikkeling van de schade".

Elk jaar wordt Rotterdam gekleurder

In 1977 had 10% van de Rotterdamse bevolking een niet-westerse achtergrond, nu is het ongeveer de helft. Als de huidige trend doorzet zal in 2025 driekwart van de inwoners een niet-westerse achtergrond hebben.

Om succesvol te participeren is integreren noodzakelijk, maar de huidige migratiestroom maakt dit bijzonder lastig. Immers het merendeel van de allochtonen trouwt nog steeds met een partner uit het land van herkomst. Percentages hiervan bijvoorbeeld onder Turken en Marokkanen lopen in de 60% tot 70%. Ieder jaar komen op deze wijze duizenden nieuwe immigranten de stad in. Met elke nieuwe 1e generatie migrant wordt de integratiewinst, voor zover die bij de andere partner al was gemaakt, weer teniet gedaan. Een hoog geboortecijfer met veel kinderen die vaak hun ouders' achterstanden overnemen, maakt het probleem nog groter.

Elk jaar komen tienduizenden asielzoekers Nederland binnen. Ook deze leggen een onevenredige druk op de oude wijken. De meeste asiel-

zoekers keren nooit meer terug naar het land van herkomst en veel afgewezen asielzoekers verdwijnen in het illegale circuit. Via de pardonregeling heeft ook nog eens een flink deel van de 25.000 zich in Rotterdam bevindende illegalen een legale status gekregen. Ook deze asielzoekers trouwen vaak met een partner uit het herkomstland. Al die pardonisten en asielzoekers moeten gehuisvest worden. Dit gaat vaak ten koste van Rotterdamers die soms al lange tijd op een wachtlijst staan. Het merendeel slaagt er daarnaast niet in een betaalde baan te vinden, alle sociale programma's ten spijt; op dit punt faalt het van rijkswege gevoerde beleid al jaren.

Met de komst van Polen, Bulgaren en Roemenen, dreigt de geschiedenis zich te herhalen. Zij worden aangemerkt als westerse immigranten, maar brengen hun eigen problematiek met zich mee. Dit betekent dat, naast de genoemde 75% niet-westerse allochtonen, in 2024 ook een aanzienlijk deel van de Rotterdamse bevolking wel eens van Oost-Europese origine kan zijn. Leef-

baar pleit daarom nu al voor Polenquota, vooral voor de wijken die toch al onder druk staan, en een evenwichtige spreiding van de Oost-Europese mensen over de regio. Immers, het merendeel werkt buiten de stadsgrenzen. Deze randgemeenten pakken dus wel de lusten, maar schuiven de lasten af op Rotterdam.

De gevolgen voor de leefbaarheid in de oude wijken, waar concentraties van laagopgeleide allochtonen zijn ontstaan, zijn genoegzaam bekend. Het is niet voor niets dat de meeste allochtonen zelf aangeven ook liever in een gemengde wijk te wonen en hoog opgeleide allochtonen massaal de oude wijken verlaten. De Leefbaar fractie is de enige fractie die het probleem van de bevolkingsverandering serieus neemt. Dat nieuwkomers nog in Rotterdam geplaatst worden om te integreren is absurd, met wie moeten ze integreren? Met Marokkanen? Met Antillianen? Of Oost-Europese mensen?

Als Nederland zo nodig multicultureel moet zijn, laten we dan wel die

nieuwkomers spreiden over het gehele land, want in Rotterdam is het dweilen met de kraan open.

LR in Charlois ontmaskert fundamentalist

Eind januari ontstond opschudding in de deelgemeenteraad van Charlois. De Leefbaar fractie aldaar kreeg klachten van burgers omtrent een e-mail van PvdA deelraadslid Bouchra Ismaili. De mail was doordrenkt van bedreigingen als "val dood" en schokkende citaten als "bekeer je tot de islam!" en "jullie zijn hier de allochtonen!"

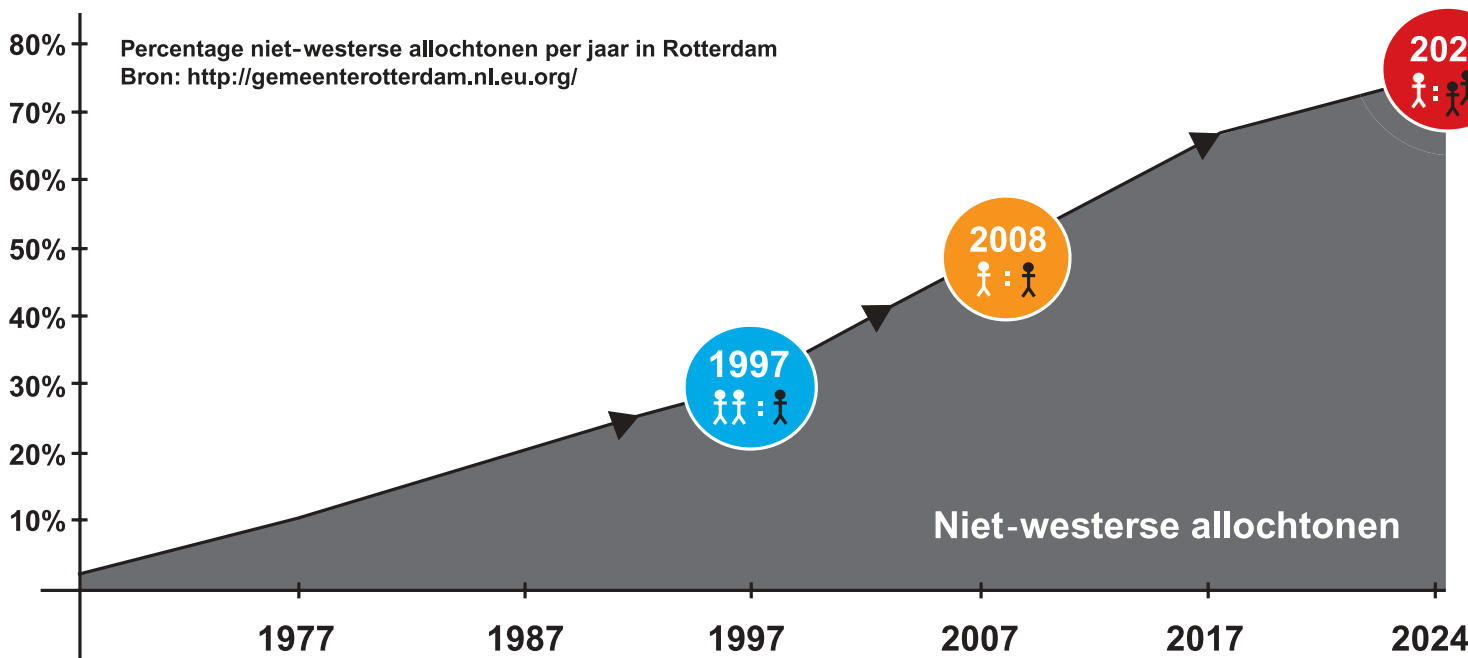
Vooraf het extremistische gehalte van haar opmerkingen, het sentiment tegen Nederland en vóór de radicale islam, deden Leefbaar Charlois schrikken. Na verder onderzoek van de Leefbaar fractie bleek ook nog eens dat

Ismaili een steunbetuiging had getekend voor Hizb-ut-Tahrir. Deze Hizb-beweging is een radicale moslimbeweging die terrorisme steunt en de shariawetgeving ook in Nederland wil invoeren.

Op verzoek van Leefbaar volgde een raadsdebat dat er uiteindelijk toe leidde dat de socialisten mevrouw Ismaili uit de partij zette. Ronald Tol: "Het is treurig dat de PvdA pas actie onderneemt, nadat Leefbaar de onderste steen boven heeft gehaald. Wie weet hoeveel wolven in schaapskleden zich nog binnen de PvdA ophouden?"

Ronald Tol

Leefbaar verheugd over vertrek Kaya

'PvdA laat wederom kans liggen om integratie op te pakken'

De fractie van Leefbaar Rotterdam vindt het vertrek van wethouder Orhan Kaya (Groen Links) een zeer goede zaak voor de stad. De falende wethouder Integratie en Cultuur stapte deze zomer op nadat hij, volgens zijn partij, te weinig steun ervoer van de coalitiepartijen.

Leefbaar Rotterdam heeft vanaf dag één gezegd dat Kaya niet de juiste man op de juiste plaats zou zijn en keer op keer werd het hierin bevestigd. Dat zijn wethouderschap toch nog dik twee jaar heeft geduurd, is vooral de coalitie kwalijk te nemen. Marco Pastors denkt ook niet dat Kaya uit eigen beweging opgestapt is: "Hij heeft uit zichzelf nog nooit wat goeds gedaan, dit is wel goed, en dus zal het hem wel zijn ingefluisterd."

Integratie

Kaya's falende bewind begon met het lange wachten op zijn inhoudsloze integratienota. De

climax van het verkiezingsthema van 2006 was acht kantjes vol clichés waar de stad niets mee opgeschoten is. Het vertrek van Kaya was wat Leefbaar betreft dan ook het moment voor de PvdA om zelf de verantwoordelijkheid te dragen voor dit thema. Veel allochtone kiezers hebben immers om die reden op de PvdA gestemd, wat tot de bestuursverandering leidde. Evenals in 2006 durven de socialisten hun vingers echter niet aan dit thema te branden.

Rotterdamidee

Maar integratie was lang niet het enige thema waar Kaya de mist mee inging. Zo kwamen de inburgeringsklassen niet op gang en wist hij het Rotterdamidee te verprutsen. Bij het Rotterdamidee werd gemeenschapsgeld uitgekeerd zonder dat er enige controle op de uitgaven was. Het leverde Kaya de bijnaam 'Sinterkaya' op. Wethouder Kaya liet zich dit jaar ook nog misleiden door de Rotterdamse cultuurraad, maar beloofde dit wel met tien miljoen euro, die vervolgens weer geen tien miljoen bleek te zijn.

Afgelopen zomer ging het mis met het dossier 'Jongerenhoofdstad 2009' en het daarbijbehorende 'Urban Culture Podium'. Kaya was de regie volledig kwijt, als die er ooit al geweest was, en werd achter de schermen van het dossier afgehaald door zijn collega-wethouders.

Urban Podium

Het zogenaamde Urban Culture Podium was al een langer lopend drama; niemand weet wat het precies is, laat staan wat de gemeenschap ermee moet. Tot ieders verrassing had Kaya een veel te dure deal gesloten om de Maassilo over te nemen. De deal rammelde aan alle kanten. Raadslid Anton Molenaar: "Het is alsof je een tien jaar oude auto koopt van iemand die de nieuwprijs plus alle garagekosten in rekening brengt en alsnog de helft van de week ermee wil rijden." Kaya werd in de raad dan ook terugge-

Raadslid Dries Mosch neemt Kaya onder vuur

floten en diende een actuele, onafhankelijke taxatie van de waarde van de aan te kopen B.V. te overleggen. Ook eiste de raad inzicht in de overige afspraken, zoals de gunning van de horeca-exploitatie. Kaya mocht ondertussen geen stap meer maken in het dossier.

Kaya heeft de afgelopen twee jaar dus bijna alleen maar gefaald. Wat nog kwalijker is, is dat de coalitie twee jaar lang geen actie ondernomen heeft. Men dacht meer aan de coalitie- en collegebelangen dan aan het belang van de stad. Toen het echt niet meer kon, werd Kaya uiteindelijk via de achterdeur weggestuurd.

Opvolging

Teleurgesteld over de houding van de PvdA stemde Leefbaar tegen de installatie van de opvolger van Kaya, Rik Grashoff. "Na de verkiezingen kiest de PvdA niet voor de portefeuille integratie, terwijl men daar de verkiezingssfeer mee heeft bepaald en de zetels mee heeft gewonnen. Vervolgens laat de coalitie, met de PvdA voorop, een wethouder twee jaar lang de stad achterop helpen en nodeloos veel geld uitgeven aan zinloze projecten zonder daar consequenties aan te verbinden," aldus Marianne van den Anker, die de houding van de socialisten als 'uiterst laf' bestempelt.

Colofon

Leefbaarnieuws is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam in een oplage van 269.000 exemplaren.

Redactie: Victor Reijkersz, Jeffrey Blomsteel, Marco Bouman.

Foto's: Pasfoto's van raadsleden door foto Floor. Overige foto's van Leefbaar Rotterdam.

Vormgeving: Peter den Engelsman

Realisatie: COOLEGEM MEDIA B.V

Contactgegevens: Leefbaar Rotterdam, Stadhuis, Coolsingel 40, 3011 AD Rotterdam
Telefoon: 010- 4173945

Anton Molenaar en Anita Fährmel in gesprek met Professor Entzinger

“Je kunt mensen niet dwingen van elkaar te houden en een overheid kan dat al helemaal niet. Een verzorgingsstaat als Nederland, met een hoge belastingdruk waarbij veel te verdelen valt, dient echter wel de verantwoordelijkheid te nemen om immigranten te verplichten om in te burgeren,” aldus professor dr. Han Entzinger, hoogleraar immigratie, in een gesprek met Leefbaar raadsleden Anita Fährmel en Anton Molenaar.

De Nederlandse samenleving stelt steeds hogere eisen aan de integratie, maar de Turkse en Marokkaanse jongeren leggen de lat ook hoger voor zichzelf. Dit blijkt uit het onlangs verschenen onderzoek van de Rotterdamse socioloog professor dr. Han Entzinger. Dit onderzoek is interessant omdat dit het enige onderzoek is dat zowel gehouden is voor 9/11 als erna. Het onderzoek is in 2006 op precies dezelfde manier gehouden met mensen van vergelijkbaar opleidingsniveau. Het onderzoek biedt veel stof tot nadenken.

Uit uw onderzoek blijkt dat Turken en Marokkanen steeds beter integreren, maar toch wordt de kloof groter. Waar ligt dit aan?

De paradox is dat enerzijds de aanpassing en integratie zowel maatschappelijk als qua normen en waarden toenemen (met als enige uitzondering de godsdienst), maar anderzijds de gepercipieerde culturele kloof breder wordt. Individueel vinden Marokkanen en Turken dat ze minder gediscrimineerd worden, maar als groep hebben ze weer het idee dat er meer discriminatie is. De kloof houdt in dat men van beide kanten het gevoel heeft dat men uit elkaar groeit: allochtonen verwachten meer ruimte en de autochtonen verwachten dat de allochtonen zich meer aanpassen. Toch wordt de kloof feitelijk kleiner. Men is veel vaker lid van Nederlandse organisaties dan van Turkse of Marokkaanse. Men leest veel meer Nederlandse kranten, zelfs meer dan autochtone jongeren (Metro)!

Maar in 2006 vinden meer Marokkanen (38%) dat ze zich 'niet hoeven aan te passen' dan in 1999 (24%). Hoe kan dat dan?

Dit is een typisch verschijnsel dat overal in de wereld voorkomt, naarmate je meer op elkaar gaat lijken is er tegelijkertijd de neiging om die punten waar je verschilt te accentueren. Hoe meer vernederlandt je bent – en Marokkanen zijn gemiddeld meer vernederlandt dan Turken – hoe groter de behoefte is om je te onderscheiden, door bijvoorbeeld een hoofddoek. Marokkanen manifesteren zich ook meer als moslim. Turken meer als Turk. Het oordeel van autochtonen over Turken is positiever geworden. Het is wel droevig om te zien hoeveel negatiever het oordeel over Marokkanen is geworden in het onderzoek van 2006... en daar wordt op gereageerd natuurlijk door te zeggen: Ik ben geen Marokkaan, maar moslim of Berber!”

Wanneer ben je eigenlijk geïntegreerd?

Het begrip integratie kun je op vier manieren bekijken (1) het meedoen, (2) de mate waarin je bekend bent met gebruiken en gewoonten (3) wie je contacten zijn en (4) of men zich Nederlander voelt. Integreren in de zin van je los maken van een oude cultuur en een nieuwe omarmen is voor de meesten niet de realiteit. 10% Van de Marokkanen voelt zich met geen van beide culturen ver-

want. Ze voelen zich geen Nederlander, maar ook geen Marokkaan. Dit zijn de mensen die het meest vatbaar zijn voor criminaliteit en radicalisering.

Wat vindt u van het concept 'De Stadsschool', een idee van Leefbaar Rotterdam, waarin witte en zwarte scholen elkaar ontmoeten en waar het niet alleen gaat om leuke dingen met elkaar doen, of gezamenlijk sporten, maar waar aan de samenleving gerelateerde onderwerpen worden besproken?

Met het idee om de onderlinge contacten te verhogen ben ik het wel eens. Ik ben geen groot voorstander van art. 23 van de grondwet (vrijheid van onderwijs), maar ik stel U de vraag: voordat de grootschalige immigratie van buiten begon, vond er toen veel uitwisseling plaats tussen scho-

Van links naar rechts aan de tafel: Fährmel, Molenaar en Entzinger op de Erasmus Universiteit.

len uit Hillegersberg en de Afrikaanderwijk? Het is niet alleen een etnisch verschil, maar ook een maatschappelijk verschil. Dat is overigens geen reden om het niet te doen, maar de leefwerelden staan behoorlijk ver uit elkaar.

Moeten we als overheid niet stoppen met al die miljoenen voor integratie?

Ik vind het belangrijk dat iemand in zijn eigen inkomen kan voorzien, niet ten laste van de gemeenschap komt, in een veilige omgeving woont en een behoorlijke kwaliteit van huisvesting heeft. Als dat alles is gewaardborgd, is het dan heel erg dat men in eigen kring verkeert?

Stel dat we eenieder die vrijheid geven om in eigen kring te verkeren en als overheid stoppen met integratiebevordering, moet men dan ook niet zeuren over discriminatie als men zich niet aan de Rotterdamse (autochtone) bedrijfscultuur heeft aangepast?

De meeste Nederlanders vinden dat de nieuwkomer zich moet aanpassen aan de heersende westerse cultuur, maar de meerderheid van de immigranten vindt dat ook! Als mensen heel bewust zeggen, ik pas mij niet aan, dan houdt op een gegeven moment ook de verantwoordelijkheid van overheid en samenleving op, maar dan vind ik bij wijze van spreken ook dat zo iemand geen aanspraak kan maken op sociale zekerheid. Voor wat hoort wat. We leven in een samenleving die alleen maar kan bestaan dankzij het feit dat iedereen wel rechten heeft, maar ook bepaalde plichten, vandaar ook die plicht tot inburgering.

U bent dus voor de plicht tot inburgeren?

We hebben ook een leerplicht, dus waarom ook geen inburgeringsplicht? Wel denk ik dat inmiddels na 15 jaar de verwachtingen van wat die inburgering moet opleveren steeds hoger

van het woord criminaliteit als het over minderheden gaat, ervaren zij nog als een cultuurschok. Bovendien heeft Duitsland veel meer geschoolde arbeiders geworven dan Nederland. Toen de werkloosheid in de jaren '80 ontstond, heeft Duitsland een actief beleid gevoerd van terugzending. Er zijn er toen honderdduizenden met hun gespaarde centen uit de sociale zekerheid teruggegaan. Dat laatste vonden we in Nederland onethisch en zo zijn ze in de WAO beland. Het was een voorstel van Boersma onder Den Uyl, later nog eens in het kabinet Lubbers, maar de Kamer wilde het niet. Tenslotte, in Nederland word je gemakkelijker staatsburger als je er geboren bent. In Duitsland moest je tot 2000 kunnen aantonen dat je er al vele generaties getogen bent. Een derde generatie Turk die vloeiend Duits sprak had vaak alleen een Turks paspoort. Tegenwoordig gaat dat ook in Duitsland veel gemakkelijker, maar het aantal naturalisaties blijft er toch relatief laag.

En de VS?

Omdat daar veel minder sociale zekerheid is, moeten ze wel zelf. De arbeidsmarkt is daar de grote 'integratiemachine'. Je begint onderop en als je talent of geluk hebt, red je het: de aloude 'American dream'. Nieuwkomers worden ook nadrukkelijk binnen de eigen gemeenschappen opgevangen. Wat bindt is die Amerikaanse natie, dat is dat civiele, dat burgerschapsidee en dat

wordt er op de scholen ingeramd. Als integratiemachine werkt dat ook wel goed. Zo'n invulling van burgerschap geven we hier niet. Er zitten interessante elementen in de Amerikaanse aanpak, maar we kunnen dat niet zomaar overnemen. Dan zouden we moeten beginnen om de verzorgingsstaat drastisch terug te snoeien.

Onlangs was Elbert Kelholt (Groen Links) zeer kritisch over projecten als mensen maken de stad en de dag van de dialoog.

Dat is vaak het probleem met dit soort projecten. Je ziet vaak weer dezelfde mensen, het is altijd tijdelijk. Je kunt mensen niet dwingen om van elkaar te houden en de overheid kan dat al helemaal niet. Je kunt als overheid wel faciliteren om met elkaar in contact te komen, maar de vraag is of dat wel zinvol is. Het SCP komt feitelijk ook tot de conclusie dat het niet zo werkt. Het zijn veel goedbedoelde contacten, maar het is de vraag of je het zo moet doen. Veel dingen gaan vanzelf. Op bepaalde punten moet de overheid echter wel heel actief zijn, zoals inburgering en het waarborgen van rechtszekerheid.

Beter geen beleid dan het Nederlandse beleid zei professor Koopmans in 2002. Duitsland doet het zonder integratiebeleid veel beter. Wat is uw mening daarover?

Het onderzoek van Koopmans is door het SCP wel onderuitgehaald; wel is het zo dat de hele multiculti hype die we in Nederland hebben gehad in Duitsland minder heeft gespeeld. Dat komt ook omdat integratie daar valt onder de lokale overheid en niet de centrale overheid. Beieren en Baden-Württemberg zijn zeer terughoudend en gaan het liefst terug naar het systeem van gastarbeid. Echter in Berlijn spreekt men nog als in het Nederland van de jaren '80 met 'lieve taal van alles samen doen'. Het in de mond nemen

JA, IK WIL LID WORDEN VAN LEEFBAAR ROTTERDAM!

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Email: _____ Telefoon: _____

Stuur de lidmaatschapsbon naar: Leefbaar Rotterdam of per fax: 010 - 417 39 50
Postbus 2565
3000 CN Rotterdam

N.B: U krijgt een factuur opgestuurd.
Minimale contributie bedraagt € 15,- per jaar.